

Verslag “Mooi Groningen”.

De ca. 30 deelnemers troffen elkaar op vrijdag 26 september 2025 in het WEC, het Wadden Educatief Centrum in Lauwersoog. Daar stond de koffie voor ons klaar en dat was heel welkom na een voor velen best lange reis.

Rond het middaguur werd, na een door Tine Beulink uitgesproken welkomstwoord, een Groninger lunch geserveerd. Met mosterdsoep, een eierbal en een flesje MOJ frisdrank met een fruitsmaak naar keuze.

Na de lunch werden we rondgeleid in het centrum, dat zo gebouwd is dat je overal een uitzicht hebt alsof je buiten bent. Er is heel veel hergebruikt materiaal in verwerkt, o.a. het vele hout, maar ook de decoratieve plastic vissen die van afval zijn gemaakt.

Naast alle algemene informatie over de Wadden waren wij als dierenartsen natuurlijk geïnteresseerd in de zeehonden. Dit zeehondencentrum is een voortzetting van de zeehondenopvang in Pieterburen. Hier worden alleen zeehonden opgevangen die anders geen overlevingskansen hebben. Het gaat in de

Waddenzee vooral om de grijze zeehonden die tot 1 meter lang en 100 kg zwaar zijn. De bruine zeehond is groter en zwaarder.

De dieren blijven zo kort mogelijk in de opname dus het is van belang ze snel in een goede conditie te krijgen. Daartoe worden ze gevoerd met haring, een vette vis.

Wij telden 18 zeehonden in ‘het ziekenhuis’. Het verloop was goed waar te nemen. In de eerste fase lagen ze er zielig passief bij. Een fase verder, in het centrum dan ook een bad verder, waren ze al wat actiever. Tot heel levendig in het laatste bad, klaar om terug de Waddenzee in te gaan.

Tijdens de rondleiding sloot één van de dienstdoende dierenartsen zich bij ons aan om nog wat aanvullende informatie te geven en om specifieke vragen te beantwoorden.

De rondleiding eindigde op het dak van het gebouw met rondom uitzicht over land en Waddenzee.

Aan het eind van de middag werden we in het Market hotel op de Grote markt in Groningen verwacht. Het was mooi weer en de meesten van ons streken neer op een terrasje aan de markt of beklommen het Forum om vanaf het dak van het uitzicht te genieten.

Het diner werd in het hotel genoten en was geen verassing. We hadden van tevoren onze wensen door

mogen geven, al wisten verschillende deelnemers niet meer wat ze besteld hadden.

Zaterdagmorgen 27 september 2025 stond er een stadswandeling op het programma. Onder begeleiding van een gids zagen we het provinciehuis, de martinitoren, de grote markt met stadhuis, het academiegebouw (waarbij even een discussie met de gids ontstond welke universiteit de oudste is) en een muurschildering over Aletta Jacobs.

In het Feithuis werd een prima lunch geserveerd, met soep en een kroket, maar zonder karnemelk. Een vlinder verstoorde de rust maar werd onder enige hilariteit door een restaurant medewerker in een glas gevangen en buitengezet.

Na de lunch reed ieder op eigen gelegenheid naar de Menkemaborg in Uithuizen. De geschiedenis van dit woonhuis gaat terug tot de 14^e eeuw. De inrichting is zoals die in de 18^e eeuw was, toen er nog adellijke bewoners waren.

In het Schathoes werd koffiegedronken met een keuze aan taart.

Na het woonhuis was ook het bekijken van de tuinen de moeite waard. Naast de tuinen met bloemen en planten was er ook een doolhof, een fruittuin met oude appel- en perensoorten en een moestuin met groenten en kruiden.

Het diner in het hotel verliep vergelijkbaar met de eerste dag, behalve dat men nu voor elk van ons op een rijtje had gezet welk voor-, hoofd- en nagerecht we besteld hadden. Ondanks dat bleek de registratie door het hotel, met name ook van de genoten drankjes niet perfect te zijn.

Zondag 28 september 2025 was het na het goed verzorgde ontbijtbuffet tijd om uit te checken. We gingen op eigen gelegenheid naar het Vestingstadje Bourtange. Het bekijken van het stadje was de moeite waard. Er was een mooie wandeling te maken over de vestingwallen rondom de stad.

Rond het middaguur hadden we de afscheidslunch in 's Lands Huys aan het marktplein in Bourtange. Hier was de karnemelk wel vertegenwoordigd en ook de bijna noodzakelijke kroket. Daarnaast was er een keus aan broodjes en beleg.

Nadat Tine Beulink een afscheidswoord gesproken had en Hans Huige de voorjaarsreis naar Schotland had aangekondigd, ging ieder weer helemaal tevreden huiswaarts.